

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte - Nadejda Toma,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Șchiopu Arcadie în numele condamnatului Grigoriev Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Chișinău (sediul Central) din 15 septembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Grigoriev Ion XXXXX, născut la *XXXXX*,
originar și locuitor al mun. *XXXXX*,
str. *XXXXX*, *XXXXX*, ap. *XXXXX*.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 17.05.2017-15.09.2017;

instanța de apel: 25.10.2017-06.12.2017;

instanța de recurs: 06.02.2018-25.04.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău (sediul Central) din 15 septembrie 2017, a fost respinsă cererea condamnatului Grigoriev I. privind rejudecarea cauzei penale în privința sa, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin.(1), 324 alin. (2) lit. c), d), 290 alin. (1), 217 alin. (1) Cod penal.

2. Împotriva sentinței au declarat apeluri condamnatul și avocatul acestuia, Șchiopu A., care au solicitat:

avocatul Șchiopu A., casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie admisă cererea condamnatului privind rejudecarea cauzei penale în privința sa, în conformitate cu prevederile art. 559¹ Codul de procedură penală.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a invocat următoarele argumente:

- instanța nu a luat în considerație materialele anexate la cerere (*scrisoarea de însoțire de la Ministerul Justiției al RM, către Judecătoria Chișinău (sediul Central) expedită în temeiul art. 9 alin. (1) din Legea nr.190 din 19.07.1994, cu privire la petiționare, prin care Ministerul Justiției a oferit garanțiile prevăzute de art.559¹ Cod de*

procedură penală, autorităților competente ucrainene, privind cererea de extrădare nr. XXXXX din 06.11.2015);

- instanța de fond greșit a concluzionat că la examinarea cauzei penale în privința condamnatului la Curtea Supremă de Justiție, acesta a fost înștiințat prin citarea legală a mamei acestuia, citat pe adresa r-nul Dubăsari, s. Doroțcaia și s-a pus ca motiv de bază la respingerea cererii privind rejudecarea cauzei în privința sa.

- condamnatul nu a fost citat legal de către instanța de recurs, deoarece acesta avea domiciliu în mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 20, ap. 78 și viza de reședință pe str. Titulescu, 4, mun. Chișinău, astfel i-a fost încălcat dreptul la apărare, prin examinarea cauzei în lipsa sa;

- prin respingerea cererii condamnatului i-au fost încălcate condițiile extrădării garantate de stat și dreptul la rejudecarea cauzei penale.

condamnatul Grigoriev I., a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă cererea înaintată, în conformitate cu prevederile art. 559¹ Cod de procedură penală.

Suplimentar argumentelor indicate de avocat în cererea de apel, condamnatul a menționat că, prima instanță eronat a concluzionat că el a fost citat în instanța de recurs, or, citația a fost expediată la domiciliul mamei sale.

Adiționat, condamnatul a menționat că, prin decizia instanței de recurs a fost condamnat în lipsă, deoarece citarea la care se face referire, în motivarea sentinței este ilegală, deoarece s-a admis încălcarea prevederilor art. 238 alin. (1) și 240 Cod de procedură penală.

La emiterea sentinței, instanța de judecată nu a ținut cont și nici nu s-a expus asupra cererii de extrădare nr. XXXXX din 06.11.2015, prin care Ministerul Justiției a garantat rejudecarea cauzei penale în legătură cu emiterea deciziei instanței de recurs în lipsa condamnatului, în corespundere cu prevederile art. 559¹ Cod de procedură penală, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și au fost încălcate tratatele internaționale care reglementează extrădarea, care în speță a fost obținută prin înșelarea organelor de drept a Ucrainei de către Ministerul Justiției al RM.

3. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău 06 decembrie 2017 apelurile declarate au fost respinse și menținută fără modificări sentința.

4. Instanța de apel a conchis că, prima instanța corect a concluzionat că recursul ordinar a fost examinat în instanța de recurs în lipsa condamnatului, însă despre data ședinței respective, acesta a fost înștiințat legal, fapt dovedit prin avizul recepție a citației.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, chiar în cazul în care versiunea condamnatului nu se supune criticii în ceea ce ține de domiciliul său, oricum condamnatul urma a se interesa de soarta dosarului respectiv. La caz, instanța de

apel a reținut jurisprudența constantă a CtEDO, în care s-a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (*cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11.09.2007*).

În context, instanța de apel a dedus că, cel interesat în soluționarea litigiului, urma să se deranjeze de soarta dosarului, despre care avea cunoștință în repetate rânduri și să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces. De asemenea, instanța a menționat faptul, că celelalte motive indicate de condamnat și avocatul acestuia legate de admiterea posibilității de rejudecare a cauzei penale decad prin faptul constatării ca fiind citat legal condamnatul la examinarea recursului ordinar în privința sa la Curtea Supremă de Justiție. Cu referire la cererea de extrădare, instanța de apel a menționat că obiectul litigiului respectiv este posibilitatea rejudecării cauzei în privința persoanei condamnate în lipsa acesteia, iar cele invocate de apelanți nu formează obiectul litigiului respectiv. La caz, instanța de apel a reținut că examinarea cauzei, la nivelurile unde se examinează circumstanțele de fapt (în prima instanță și în instanța de apel), a avut loc cu participarea condamnatului.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recurs ordinar avocatul Șchiopu A. în numele condamnatului, care, indicând prevederile art. 420-422, 427, 430, 435, 559¹ Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea condamnatului privind rejudecarea cauzei penale în privința sa în temeiul art. 559¹ Cod de procedură penală.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în *pct. 2. al prezentei decizii*.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia dat fiind faptului că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Cu toate că recurentul nu face trimitere la vre-un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, acesta invocă că, instanța de apel a conchis greșit asupra menținerii sentinței, prin a care fost respinsă cererea condamnatului privind rejudecarea cauzei penale în privința sa, or, materialele anexate la cerere oferă garanțiile prevăzute de art. 559¹ Cod de procedură penală, pronunțând astfel o decizie greșită, semnalizând astfel temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Colegiul penal ține să menționeze că, obiectul litigiului din speță îl constituie posibilitatea rejudecării cauzei în privința persoanei condamnate în lipsa acesteia, iar cele invocate de recurent nu formează obiectul litigiului respectiv. La caz, Colegiul penal reține că examinarea cauzei, la nivelurile unde se examinează circumstanțele de fapt (în prima instanță și în instanța de apel), a avut loc cu participarea condamnatului.

În acest sens, Colegiul penal se raliază concluziilor expuse de către instanțele inferioare, or, prima instanță corect a concluzionat că recursul ordinar a fost examinat la Curtea Supremă de Justiție în lipsa condamnatului, însă despre data ședinței respective acesta a fost citat legal, fapt dovedit prin avizul recepționat.

Totodată, Colegiul penal reține că dreptul la rejudecarea cauzei trebuie interpretat nu ca un drept absolut (*care poate fi exercitat fără prezența unor condiții necesare*), dar ca un drept ce poate fi exercitat în cazul în care nu a fost respectată citarea legală a condamnatului. La caz, Colegiul penal reține că înmânarea citației mamei condamnatului este în corespundere cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece după conținutul lor sunt similare celor consemnate în cererea de apel, respectiv asupra acestora instanța de apel s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, așa cum este indicat și în *pct. 4 din prezenta decizie*, soluție pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, reiterarea cărora nu mai este necesară (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Șchiopu Arcadie în numele condamnatului Grigoriev Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Grigoriev Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 aprilie 2018.

Președinte
Judecătorii

Nadejda Toma
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti